

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1239/2013 ⁽¹⁾;
- połączenie tej sprawy ze sprawą T-507/13; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym art. 2 zaskarżonego rozporządzenia zawiera oczywisty błąd w ocenie oraz narusza art. 13 antysubsydiarnego rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ w zakresie w jakim wyklucza stosowanie środków wobec chińskich producentów, od których Komisja przyjęła wspólne zobowiązanie z naruszeniem przysługującego skarżącemu prawa do rzetelnego procesu i zasady dobrej administracji, prawa do obrony skarżących oraz art. 13 ust. 4 i art. 29 ust. 2 antysubsydiarnego rozporządzenia podstawowego.
2. Zarzut drugi zgodnie z którym art. 2 zaskarżonego rozporządzenia zawiera oczywisty błąd w ocenie i narusza art. 13 antysubsydiarnego rozporządzenia podstawowego, w zakresie w jakim wyklucza stosowanie środków wobec chińskich producentów, od których Komisja przyjęła niezgodne z prawem wspólne zobowiązanie.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym art. 3 zaskarżonego rozporządzenia narusza art. 101 ust. 1 TFUE w zakresie w jakim przyznaje niektórym chińskim producentom wyłączenie stosowania odnośnych środków na podstawie złożonego zobowiązania, przyjętego i potwierdzonego decyzją wykonawczą 2013/707/UE ⁽³⁾ oraz decyzją Komisji 2013/423/UE ⁽⁴⁾, stanowiąc horyzontalne porozumienie cenowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325, s. 66)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188, s. 93)

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/707/UE z dnia 4 grudnia 2013 r. potwierdzająca przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. L 325, s. 214)

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2013/423/UE z dnia 2 sierpnia 2013 r. przyjmująca zobowiązanie złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 209, s. 26)

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2014 r. – Yingli Energy (Chiny) i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-160/14)

(2014/C 142/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yingli Energy (Chiny) Co. Ltd (Baoding, Chiny); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Chiny); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Chiny); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Chiny); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, Chiny); Yingli Energy (Pekin) Co. Ltd (Pekin); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Niemcy); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Niemcy); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francja); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Hiszpania); Yingli Green Energy Italia Srl (Rzym, Włochy); i Yingli Green Energy International AG (Kloten, Szwajcaria) (przedstawiciele: A. Willems, S. De Knop I J. Charles, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie dopuszczalności skargi;

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniwi) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325, s. 1) w zakresie mającym zastosowanie do skarżących;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż instytucje naruszyły art. 5 ust. 10 i art. 5 ust. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁾, ponieważ nałożyły środki antydumpingowe na moduły fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego i główne komponenty wysyłane z Chińskiej Republiki Ludowej, podczas gdy zawiadomienie o wszczęciu postępowania wspominało jedynie o modułach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, iż instytucje naruszyły art. 1 i 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, ponieważ nałożyły środki antydumpingowe na moduły fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego i główne komponenty nieobjęte dochodzeniem antydumpingowym.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, iż instytucje naruszyły art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, ponieważ zastosowały metodologię nierynkową w celu obliczenia marginesu dumpingu dla produktów z państw posiadających gospodarkę rynekową.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, iż instytucje naruszyły art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, ponieważ przeprowadziły jedno dochodzenie dla dwóch różnych produktów (a mianowicie modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i ogniwi).
5. Zarzut piąty dotyczący tego, iż instytucje naruszyły art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, ponieważ dokonały ustalenia statusu gospodarki rynkowej skarżących ponad trzy miesiące po rozpoczęciu dochodzenia i po otrzymaniu wszystkich informacji koniecznych do obliczenia marginesów dumpingu.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, iż instytucje naruszyły art. 3 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, ponieważ nie zakwalifikowały oddzielnie szkody poniesionej przez przemysł Unii spowodowanej zarówno przez przywóz po cenach dumpingowych jak też inne znane czynniki i w konsekwencji nałożyły stawkę celną przewyższającą stawkę, jaka była konieczna w celu usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, iż instytucje naruszyły art. 20 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, ponieważ nie przekazały najważniejszych ustaleń dokonanych w toku postępowania i faktów, na podstawie których zamierzały wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2014 r. – Yingli Energy (Chiny) i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-161/14)

(2014/C 142/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yingli Energy (Chiny) Co. Ltd (Baoding, Chiny); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Chiny); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Chiny); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Chiny); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Pekin, Chiny); Yingli Energy (Pekin) Co. Ltd (Pekin); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Niemcy); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Niemcy); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francja); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Hiszpania); Yingli Green Energy Italia Srl (Rzym, Włochy); i Yingli Green Energy International AG (Kloten, Szwajcaria) (przedstawiciele: A. Willems, S. De Knop i J. Charles, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej